

Výrok rozsudku

Článok 7 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje príslušným orgánom členského štátu založiť zamietnutie žiadosti o zlúčenie rodiny na posúdení budúceho vývoja pravdepodobnosti udržania si trvalého, pravidelného a dostatočného príjmu, ktorý musí mať garant na to, aby uživil seba a svojich rodinných príslušníkov bez toho, aby sa uchýlil k systému sociálnej pomoci tohto členského štátu počas roka nasledujúceho po dni podania tejto žiadosti, pričom toto posúdenie je založené na vývoji príjmu garanta za šesť mesiacov pred týmto dňom.

(¹) Ú. v. EÚ C 46, 9.2.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – Caner Genc/Integrationsministeriet

(Vec C-561/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom — Rozhodnutie č. 1/80 — Článok 13 — Klauzula „standstill“ — Zlúčenie rodiny — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca nové prísnejšie podmienky v oblasti zlúčenia rodiny pre hospodársky neaktívnych rodinných príslušníkov hospodársky aktívnych tureckých štátnych príslušníkov, ktorí majú bydlisko a povolenie na pobyt v danom členskom štáte — Podmienka dostatočnej väzby pre úspešnú integráciu)

(2016/C 211/20)

Jazyk konania: dáncina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Caner Genc

Žalovaný: Integrationsministeriet

Výrok rozsudku

Také vnútroštátne opatrenie, ako opatrenie vo veci samej, ktoré podmieňuje zlúčenie rodiny tureckého pracovníka, ktorý má legálny pobyt v dotknutom členskom štáte, s jeho maloletým dieťaťom tým, že dieťa má alebo môže mať dostatočnú väzbu s týmto členským štátom, ktorá mu umožní úspešnú integráciu, ak dotknuté dieťa a jeho druhý rodič majú bydlisko v štáte pôvodu alebo v inom štáte, a žiadosť o zlúčenie rodiny sa podala po uplynutí dvoch rokov od okamihu, keď rodič s bydliskom v dotknutom členskom štáte získal povolenie na pobyt na dobu neurčitú alebo povolenie na pobyt s možnosťou trvalého pobytu, predstavuje „nové obmedzenie“ v zmysle článku 13 rozhodnutia asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, pripojeného k dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, ktorá bola podpísaná 12. septembra 1963 v Ankare Tureckou republikou na jednej strane a členskými štátmi EHS a Spoločenstvom na druhej strane a ktorá bola uzavretá, schválená a potvrdená v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 64/732/EHS z 23. decembra 1963.

Takéto obmedzenie nie je odôvodnené.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 23.2.2015.